

Udgives maanedlig af de danske og norske Konferenser.

Nr. 12.

December

1917.

Virksomheden i Bestaaet Konferens.

Br. N. P. Hansen med Br. N. C. Sorensen som Bibelarbejder holder Møder i Dybvad og Hørby, Bendsyssel. Møderne er nok saa godt besøgte, og der er Interesse paa begge Steder. N. Guldhammer har lige begyndt en Række Foredrag i Rolind. Tilslutningen er ikke saa stor; men alligevel er der god Interesse. Den 20de November begyndte Baldemar Jafobsen at holde Møder i Herning. Der var fuldt Hus til første Møde. Axel Rasmussen Barmer forkynder Budskabet i Ringe paa Fyn. Folket er meget interesseret i at høre Sandheden paa dette Sted. Undertegnede, assisteret af tre Søstre som Bibelarbejdere, holder Møder i Aarhus. Det glæder os, at kunne sige, at Tilslutningen ved Møderne er lige saa stor i Aar, som den var i Fjor, og der er god Interesse.

Der holdes altsaa Møder paa seks forskellige Steder i Konferensen. Der er elleve lønede Arbejdere i Virksomhed. Søren Andersen har samme Arbejdsmark som i Fjor. Han udlaaner Foredragene og gjør Bibelarbejde i Aalborg og Nørre Sundby. Christense Christensen fortæller med Sundhedsarbejdet i Kjerteminde. Dette har vist sig at være bedste Maade at vække Interesse paa dette Sted. Kjære Søskende, kom os i Hu for Naadens Trone.

Jeg vil hermed udtale min inderlige Tak, først til Herren, at han har givet os den skønne nye Missionsbygning her i Aarhus. Dernæst vil jeg takke Søskende, fordi de har været saa villige til at give af deres Midler, da vi i Sommer foretog Indsamling til Købet af ovennævnte Ejendom. Pengene veeblicher at indkomme. De, som ønsker at indsende deres tegnede Beløb, bedes sende det til mig. Min Adresse er Bogensegade 6, Aarhus.

N. G. Christiansen.

Fra Trøndelagen.

Den 18de September Kl. 6 Morgen kom Br. Holtke og jeg til Bræktstad paa Erlandet for at tage fat med „Et Blik paa vor Tid“.

I de ca. fire Uger, som er gaaet siden den Tid, har vi kun haft to Arbejdsdage med Opholdsvejr; at det er oplyst en Tid paa Dagen, betragtes næsten som et Særlyd. Flere Dage har der været ortanagtig Storm med Regn og Hagel, saa vi for at faa udrette noget maatte sætte igjen Cyklen og gaa. Mange Gange har jeg tænkt: „Hvordan skal jeg i Dag faa et Resultat.“

Trods Udsigt til helt Uaar for Korn og Poteter, til Trods for, at vi er saa vaade, at det driver af os, og vi maa tage Regnslaget af i Gangen og tørre os i Ansigtet, før vi fremover Bogen, har vi opnaaet et jævnt godt Resultat. Dette tilskriver vi jo ikke vor egen Dygtighed, men alene Guds uendelige Godhed, og vi erfarer, at hans Løfter om at lede sit Folk og sit Værk aldrig slaar Fejl.

I Kolportagen arbejder man ikke i Tillid til sig selv; vi maa gjøre Skriftens Ord til vore: „Ikke ved Magt og ikke ved Kraft, men ved min Mand, siger Herren. Dette bliver ogsaa for Kolportøren en daglig Erfaring.

I sidste Uge var Br. Holtke i Skjorn og jeg i Bjugn. Da kulminerte Vanskelighederne, baade hvad Vejr og Distrikt betræffer. I en liden Bygd oppe i Fjeldet gif jeg gennem alle de nederste Gaarde uden at faa en Bestilling. Der var bare Fattigdom og Sygdom. I de øverste Gaarde, hvor der var meget vanskeligt at komme frem — en Antydning til Vej gif over Myrer og Fjeldhamre — fik jeg Bestilling hos næsten hver Mand. Den sidste Blads laa helt for sig selv borte i Fjeldet, med en Elv og en Myr imellem den og Bejen. Vej fandtes ikke derhen. Jeg tviede mig ligefrem for at gaa dertil,

men hoppede alligevel over Elven, hvor den var smalest og gik henover Myrene. Enkelte Steder maatte jeg gaa i Vand til over Anklerne, og ellers maatte jeg hoppe fra Tue til Tue. Men jeg fik da ogsaa der en Bestilling. Siggende Erfaringer havde jeg næsten hver Dag den Uge. Sabbaten cyklede jeg gennem Holtøes Distrikt for at møde ham. Jeg syntes, mit Distrikt var vanskeligt, men da jeg fik se hans, tænkte jeg: „Stakkels Holtøe, hvordan mon han, som er ny i Arbejdet, har klaret dette?“ Og det saa heller ikke ligetil ud at arbejde der. Et Sted gik Vejen højt oppe, næsten paa Toppen af Fjeldet, og dybt dernede laa et stort Fjeldvand med enkelte Gaarde næsten gjemte borte i Fjeldet og Skoven, og uden nogen Slags Vej imellem. Jeg har ikke set mange Steder i vort Land, som kan maale sig med dette i storlagen Skjønhed, og vanskeligt noget lignende Sted, hvad Uvejksomhed betræffer.

Det er ikke Udfigten til en glimrende Fortjeneste, som faar vore Kolportører til at udholde alle Slags Strabadser, til at gaa i Fjeld og Vand, paa uvejsomme Steder for ganske at træffe kun en eneste Person. Det er heller ikke altid den Uge, man har „laaet det store Slag“, at man føler sig mest tilfreds; men det er, naar en kanhænde nofsaa haard Uge er gaaet, Tiden er benyttet vel, og vi med god Samvittighed kan hvile ud efter Ugens Anstregelser og tænke tilbage paa en Del af de mest interessante Samtaler, vi har haft om de mere religiøse Emner, Bogen omhandler, som har opmuntret os saavel som dem, vi har talt med. Da føler man bedst, hvor sandt det Ordspørg er, som siger: „Arbejderens Søn er sød, hvad enten han æder meget eller lidt.“ Brød. 5, 11.

Vi ved aldrig, hvordan Refultatet vil blive i et Distrikt; men vi gaar ud med friskt Mod da vi ved, at „Herrens Dine farer rundt den ganske Jord for kraftigt at støtte den, hvis Hjerte er galt med ham“.

Paul Olsen.

D/S Froya, den 12te Oktober 1917.

En Erfaring.

For nogle faa Dage siden havde jeg en liden god Erfaring, der viser, hvorledes Gud faar Folk til at læse vore Bøger. Jeg kom ind til en Frue, og da jeg havde bestrevet min Bog, sagde hun:

„Jeg har saa mange Bøger, og jeg har næsten daarlig Samvittighed, fordi de bliver saa lidt læst. For omtrent syv Aar siden købte jeg en Bog af en ung Herre fra Kristianssand, som rejste her. Bogen hedte „I den store Læges Fodspor“, og denne Bog har ligget alle disse Aar og er ikke blevet læst. Men for en Maanedes Tid siden kom min lille Datter og spurgte, om jeg havde set, at der var Noder i den Bog. Nej, det havde jeg ikke været opmærksom paa, og jeg maatte da til at spille for hende. Den næste Dag kom hun og spurgte, om jeg havde læst et Stykke, som hun viste mig: men det havde jeg heller ikke. Men jeg begyndte da at læse, og det var et meget godt Stykke. Jeg tog da Bogen

med mig op paa Soveværelset og læste i den hver Aften, og jeg har snart læst den ud. Det er en aldeles herlig Bog.“

Jeg spurgte: „Ved De, hvem den Mand var, som folgte den Bog til Dem?“

„Ja, det var en ung Herre, han var vist fra Kristianssand. Det var en Masse Mennesker her, som købte den Bog.“

„Den Mand, som folgte Dem den Bog for ca. syv Aar siden, var mig, som er her igjen for at sælge Dem en anden Bog,“ sagde jeg.

„Var det Dem?“ udbød hun overrasket, og Samtalen fortsatte. Jacob Degaard.

Trombhem den 10de November 1917.

Erfaringer vedrørende Tienden. II.

En kort Stund efter at vi havde faaet bragt Orden i Menighedens Finanser i Fair Plains i Januar 1860, rejste jeg til Dwozso for at hjælpe Menigheden dersteds. De indrømmede villigt, at Tiendeshystemet var godt og vigtigt til Understøttelse for den evangeliske Virksomhed, men begyndte at tale om deres Gjæld. En af de ældre Mænd i Menigheden sagde:

„Jeg skylder 350 Dollars paa min Gjendom. I Arevis har jeg forløgt at betale min Gjæld, men den bliver staaende uforandret Aar efter Aar. Jeg kan ikke faa den formindsket med en eneste Dollar. Det forelaaede Tiendeshystem er rigtigt nok, men hvorledes skal jeg kunne love at betale en Tiendebel af min Indtægt, saa længe jeg endnu har en Gjæld hvilende paa mig?“

Han havde en Frugthave med fine Træer, men den gav ham Frugt kun hvert andet Aar og kunde derfor ikke hjælpe ham ud af Vanskeligheden. Jeg talte til ham om Herrens Løfter ved Profeten Malakias og om, at Gud kunde aabne Himlens Sluser over hans Frugthøst, og jeg blev tilskyndet til at sige med stærkt Eftertryk: „Broder, Herren kunde let faa dine Træer til at bære en rig Øblehøst hvert Aar.“ Jeg var selv forundret, da jeg havde sagt det, især da han øjeblikkelig svarede: „Tror du ikke, jeg vil love at betale Tiende?“ Og dette gjorde han. Han var meget lykkelig og glad for sin Beslutning.

Forholdene begyndte øjeblikkelig at forandre sig for denne Broder. Samme Aar fik han den fineste Øblehøst, han nogen Gang havde haft, medens Frugten i de omkringliggende Haver var meget daarlig. Da vi i 1861 ordnede de finansielle Forhold i Menigheden i Dwozso, fortalte denne Broder en Erfaring, som lignede den, vi havde hørt om i Fair Plains. Han sagde: „Min Gjæld er betalt. Jeg har flere Aktier i Trykkerforeningen og en Kontantbeholdning tillige.“

Men lad os se lidt videre paa, hvad der senere skete. Efter det her omhandlede Tidspunkt var jeg i flere Aar borte fra den Del af Landet, idet jeg opholdt mig i Kalifornien og England, og vidste

intet om, hvorledes Forholdene stillede sig for denne Broders Vedkommende før i November 1881, da jeg kom fra England for at overvære Generalkonferensen i Battle Creef. Der fik jeg en Dag se en Datter af nævnte Broder fra Dvosso komme gaaende over Gaden for at tale med mig. Hun sagde: „Huffer du, hvad du sagde til Far, den Gang du søgte at faa ham til at tage fat paa Tiendestykmet?“ Jeg svarede: „Ja, jeg gjør. Og jeg blev forundret, efter at jeg havde sagt det, og han saa straks gif med paa at tage fat sammen med os. Jeg var ingen Profet, og den Tanke kom til mig: Nu vil han vente en stor Frugthøst, og hvis han ikke faar det, hvad skal jeg saa sige?“

„Ja,“ sagde denne Søster, „siden den Gang har der ikke været et eneste Aar, uden at Haven har baaret den fineste Vblehof. Det hjalp ikke alene Far til at komme ud af Gjælden, men har tillige bragt ham Midler, saa han rundhaandet har kunnet støtte Sagen. Hans Frugthave er bekkent over hele Landet. Gartnere og Frugtdyrkere kommer for at spørge Far, hvoraf det kommer, at han faar en saadan Høst af sin Frugt hvert eneste Aar. Til de oprigtige og alvorlige siger han: „Jeg behandler ikke mine Træer anderledes, end mine Naboer behandler deres. Jeg kan kun forklare det ved, at Herrens Belsignelse hviler over mine Træer.““

Fra Foraaret 1863 til Foraaret 1865 virkede jeg i, hvad vi den Gang kaldte Ny-England med Undtagelse af Vermont-Konferensen. En Del af Vinteren havde jeg anvendt til at organisere Menigheder og ordne Menighedernes finansielle Forhold i Overensstemmelse med Tiendepriincippet. Jeg vil omtale en Erfaring, som er lidt forskjellig fra den, de to Brødre i Michigan havde.

I Januar 1864 organiserede jeg en Gruppe troende paa Blof Island. Denne lille Ø ligger øst for Long Island, omkring 56 Kilometer Syd for Byen Newport. Efter at have fremholdt for disse Søskende det Princip, hvorpaa vi agtede at organisere deres finansielle Forhold, rettede vi en Opfordring til dem om at udtale sig og at give Løfter om at slutte sig til Planen. Alle stemte for, at Planen var rigtig, og alle undtagen en Broder lovede straks at handle derefter.

Denne Broder var ikke, saaledes som de andre to Brødre i Michigan, belasket med Gjæld; thi han ejede en ubehestet Gaard saa god som nogen der paa Een. Han var ikke alene gjælsfri, men havde Penge i Banken i Newport. Han havde aldrig været vant til at give saadanne Løfter. Hvad han ejede, havde han erhvervet sig ved Sparommelighed. Tanken om at yde systematiske Bidrag til Støtte for Gaaangeliets Sag var ny for ham. Smidkertid sagde han til sidst, at han ønskede at være i Overensstemmelse med de øvrige og da at yde 10 Cents om Ugen. Jeg sagde til ham: „Du indrømmer, at Principet er rigtigt. Derfor du ikke agter at følge det helt ud, saa maa det blive din egen Risiko.“

Det vil være af Interesse at se, hvad Udfaldet af dette Tilfælde blev. Paa denne Ø dyrkede Fol-

ket Majs, som de gav til deres Kvæg, slagtede Dyrene og sendte Kjødet til Newport. I Foraaret 1864 plantede denne Broder ti Acres Majs. Ikke mere end en Fjerdedel af Sæden spirede, og det, som vokste, havde et daarligt Udseende. Han plantede paa ny paa de bare Steder, men Resultatet blev ikke bedre. Saaledes blev det ved, indtil det var for sent til at plante mere. Omkring ved denne Tid besøgte Menighedsforstanderen denne Broder. Under sit Besøg sagde han til ham:

„Broder, hvad er der i Vejen med din Majs?“

„Jeg ved ikke,“ svarede denne; „jeg har aldrig oplevet noget lignende.“

Forstanderen sagde: „Lad os strape Jorden væk og se, hvad der er i Vejen.“

Dette gjorde de og fandt, at Jordbunden var fuld af høide Maddiker. De undersøgte saa paa de omkringliggende Gaarde, men opdagede intet. Derpaa sagde Broderen til Forstanderen: „Jeg tror, det maa skyldes, at Herren forbander mit Land, fordi jeg er karrig.“

Da Majsen blev høstet, bragte de ti Acres kun et Vognlæs smaa Majsaks. Da denne Broder kastede Løstet af paa sit Ladegulv og derpaa satte sig ned og græb bittert, kom Menighedsforstanderen tilfældigt gaaende. „Jeg ved, hvad dette betyder,“ sagde Broderen. „Herrens Forbandelse hviler over min Høst, fordi jeg har undladt at gjøre min Pligt. Nu skal du se, hvad jeg vil gjøre, naar du kommer for at ordne næste Aar.“

I Januar 1865 var jeg atter sammen med Søskende paa Blof Island. Vi talte om Tiendepriincippet og henstillede atter til dem at afgive deres Løfte. Jeg kaldte først paa den omtalte Broder. Han svarede: „Lad de andre opgive deres Beløb først.“ Da dette var gjort, traf han frem af sin Tegnebog en Bunte Pengebiller, afleverede dem og agde: „Løst dette efter.“ Dette gjorde vi og fandt, at det var nøjagtigt tre Hundrede Dollars. Paa mit Spørgsmaal om, hvad disse Penge skulde bruges til, svarede han: „Dette vil jeg skjænke til Sagen til at begynde med. Det er et Synodoffer.“ Han afgav derefter sit Løfte sammen med de andre om at betale Tiende i det kommende Aar. Det Aar og derefter fik han ligesaa god Høst, som hans Naboer fik.

I 1901 var jeg til Stede ved Generalkonferensen i Battle Creef. Der traf jeg en Søn af den før omtalte Broder fra Dvosso. Da jeg under Samtalen med ham nævnte hans Faders Erfaringer med Frugthaven, sagde han:

„Fader er nu død for flere Aar siden. Da han afhændede sin Ejendom, blev den godt betalt paa Grund af det Ny, som gif af Frugthaven. De, som kjøbte Ejendommen, var ikke S. D. Adventtister. Efter at Ejendommen var solgt, faldt Træerne tilbage til de samme gamle Baner som før Erfaringen med Tienden, og siden den Gang har Haven ikke skaffet en eneste blot nogenlunde god Vblehof.“

Guds Belsignelse havde visstelig hvilet over denne Frugthave. J. N. Loughborough.

Rapport fra Vedtandsst Konferens for 3dje Kvartal 1917.

	Menigheden.						Sabbatskolen		Kraftat- og Missionsf.					Gaver til Sjælpe-fondet						
	Antal Medlemmer	Tjenste		Ugentlig Offer		Hønne-ugeoffer		Gaver		Antal Medlemmer	Missionære fritv. og mobt.	Missions-besøg	Klædesnit-ger holdt			M. Bøg. Bl. og Kraft folgte, bortt. og bortg.				
		Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.											
Kalborg	61	1129	78	67	55	18	11	47	52	87										
Karbus	80	1647	89	18	75	8	00	48	111	23										
Kars	16	158	87					7	16	70										
Krden	18	149	79		7	21		5												
Kaarling									18	20										
Kalle								12	52	50										
Krambrupham								5	48	08										
Kronersted	21	81	96					22	81	00										
Kroninglund	84	300	00		10	00		82	69	80										
Ksbjerg								6	28	30										
Kaaborg	9	231	97		7	00		7												
Kreberiksbavn	56	761	18		20	00		48	57	19								6	00	
Krebskæbro								7	84	60										
Krenaa								8	17	00										
Kjørring								6	8	87										
Kjøbo								4	13	00										
Korfens								15	64	61										
Kurup, Th.	10	194	94					6	4	00										
Kurup, W. Th.								9	10	00										
Kerslev	39	191	56					64	51	80										
Kirtebøt	10	116	76					6	9	88										
Konferensmgh.	22																			
Kongersted									4	00										
Kværndrup								5	12	74										
Kemvig									3	00										
Kilde Hørlund	51	548	25		5	00		30	58	50										
Killinge									21	43										
København	44	689	59		18	90		34	71	62		18	28	118	21				434	
København	47	768	21		2	40		30	71	06		42	6						250	
København									6	75										
København	24	291	97		2	50		3	25	71										
København	44	227	67		18	00		23	18	83			8	4	17	3			164	
København	25	129	00						8	00										
København									2	50										
København								8	28	28										
København	96	327	24		1	00						22	18	41	4				348	
København								10	15	95										
København								4	8	50										
København									6	18										
København	18	284	80		10	00		10	17	01			7	9	3				150	
København									13	00										
København	64	550	22		5	00		28	44	00			18	39	4				874	
København									20	00										
København		10	00						14	15										
København									107	38										
København																			254	26
Totalt	724	8791	60	189	31	26	11	549	1267	57	172	146	391	69	3975			266	80	

Østdansk Konferens.

København									25	60									
Killinge	20	315	87					19	60	10									
Kilde								5	6	55									
Kilde								14	21	58									
Kilde								4	19	08									
Kilde								18	57	86									
Kilde								11	45	20									
Kilde								3	9	00									
Kilde								9	19	10									
Kilde								16	29	21									
Kilde	17	187	93		14	36		12	20	47									
Kilde	21	328	51		2	50		17	36	95									
Kilde	14	279	38					14	48	05									
Kilde	39	390	90					24	40	80									
Kilde	17	652	90					25	44	83									
Kilde									24	35									
Kilde	819	4250	55		154	67		122	277	57		60	5	16	6				3959
Kilde	39	657	26		15	00		10	44	86									
Kilde									1	60									
Kilde									18	35									
Kilde	46	1587	05		54	70		18	71	49		20	156	43	27				2034
Kilde	225	3624	17		259	87		200	413	80			2	3	14				406
Kilde								5											
Kilde	26	341	00		9	52		10	20	48									
Kilde		3465	22						7	00									
Totalt	788	16030	74	510	62			651	1963	38	80	163	62	47	6399				

Rapport fra Den østnorske Konferens for 3dje Kvartal 1917.

	Menigheden						Sabbatskolen			Traktat- og Missionsf.					Ungdomsforeningen						
	Antal Medlemmer	Tjende		Første- dags- gaver		Hønne- ugeoffer		Antal Medlemmer	Gaver		Antal Medlemmer	Missionsbreve ifrem. og modt.	Missions- besøg	Missions- ger holdte	Ant. Bøg. Bl. og Trakt. folgte, bortl. og bortg.	Antal Medlemmer	Missionsbreve ifrem. og modt.	Missions- besøg	Missions- ger holdte	Bøge og Trakt. folgte, bortl. og bortg.	
		Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.		Kr.	Ø.											Kr.
Birkelund . . .	47	1498	28	48	35		8	20	21												
Drammen . . .	18	141	89				36	118	40	17		15		988							
Fredrikshald . . .	18	141	89				23	27	85	18				89							
Fredrikstad . . .							8	14	75												
Frogn . . .	17	625	06				19	58	15	16	3	2	2	55							
Gamar . . .	29	688	86	10	50		18	90	00												
Holmestrand . . .	11	98	90				10	18	53												
Horten . . .	15	24	50				9	29	68	8		4	1	173							
Konferensmgh. . .	77	2120	54	18	30																
Kongsberg . . .							5	5	87												
Kragerø . . .	9	260	19	100	00		8	27	30	4			7	3							
Kristiania . . .	287	6932	02	201	46		156	735	78	215	146	51	12	5867	168	25	916	147	5544		
Kroff . . .	34	664	93				44	99	00	30	16	20	3	46							
Lillehammer . . .							6	9	00												
Mosjø . . .	38	876	80				33	61	11	18	3	20		110							
Øtta . . .							7	22	96												
Vorøgrub . . .	17	321	74				13	52	14	12	1	15	8	222							
Romebal . . .							9	49	70												
Røsten . . .							9														
Sannefjord . . .							4														
Sarpsb. og Fr. st. . .	29	220	23	2	50		13	19	60												
Stien . . .	30	294	64	26	50		20	42	36	190	3			1774							
Tausberg . . .	22	166	51				9	5	00												
Narsmødet . . .																					
Sabb. Hjem.afb. . .								46	65												
Totalt	680	14434	43	407	61		367	1547	49	868	172	127	33	8671	68	25	916	147	5544		

Den vestnorske Konferens.

Kalesund . . .	23	573	68				16	61	48	14		6	6	265	15	10			28	31	
Arendal . . .	28	505	00				13	67	03	28	6	18	10	149							
Bergen . . .	146	1964	43	28	00		75	177	50												
Øgersund . . .	18	279	93	2	45		8	9	84	18	44	18	17	116							
Fevig . . .							5	20	70												
Haugefund . . .	40	1006	71	14	70		85	241	53	30	9		3	635							
Konferensmgh. . .		100	00	12	42																
Kopervik . . .	9	236	00				5	10	00												
Kristiansand . . .	56	1300	68				53	100	00	20	2	21		131							
Litter pr. Farsund . . .	9	25	00				5	8	87												
Mandal . . .	23	547	37				15	35	50	15	9	15	7	106							
Molde . . .	24	355	53				17	53	20												
Øna . . .							4	28	35												
Risør . . .							3														
Sanneb. . .	15	196	00	7	00		7	43	00	7	10	21	4	6							
Stavanger . . .	100	1980	12	14	30		74	181	91	60	16	8		505	35	2	8	4	976	272	
Sabb. Hjem.afb. . .								2	50												
Narsmødet . . .																					
Totalt	491	9060	55	78	87		340	1041	21	192	96	101	47	1912	50	12	8	4	1004	308	

Den nordnorske Konferens.

Bø . . .	5	40	00				4	21	80												
Guasø . . .	8	222	00				10	46	80												
Hafslø . . .	27	298	25				13	61	75												
Hartstad . . .	10	218	00	1	50		24	42	41												
Konferensmgh. . .	95	445	32	19	04																
Lille Vandø . . .	19	83	70				21	26	76												
Narvik . . .							8	43	31												
Sovalø . . .	19	339	89				28	35	29												
Trondheim . . .	17	111	12				12	11	25												
Trondhjem . . .	96	671	30				50	80	71												
Varde . . .	5	25	00				5	12	00												
Baindal . . .							10	11	17												
Sabb. Hjem.afb. . .								30	44												
Narsmødet . . .																					
Totalt	242	2394	58	20	54		185	423	69												

1) For 2det og 3dje Kvartal 1917.

Rapport over Gaver fra Norge til Lappes- fonden for 3dje Kvartal 1917.

	Østnorsk Konferens		Vestnorsk Konferens		Nordnorsk Konferens	
	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
Østnorge.						
Drammen	6	08				
Gamar	40	00				
Konferensmh.	10	00				
Kristiania	84	77				
Moss						
Borsgrund						
Stien						
Vestnorge.						
Malesund			15	00		
Krendal			38	01		
Bergen			41	38		
Gaugefund			6	50		
Molde						
Stavanger			17	50		
Nordnorge.						
Bobs						
Gabel						
Harstad					18	65
Trondhjem						
	140	85	118	84	16	65

Rapport over Gaver fra Danmark til Lappesfonden for 3dje Kvartal 1917.

	Vestdansk Konferens		Østdansk Konferens	
	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
Vestdansk Konferens				
Aalborg	13	76		
Frederikshavn	32	27		
Eller Hørlund				
Tistrup	2	00		
Veje				
Marsmødet	5	00		
Østdansk Konferens				
Kjøbenhavn			65	56
Skodsborg				
Marsmødet				
	53	03	65	56

Sig ikke — men sig.

Sig ikke: „Vi kommer til for kort,“ eller: „Vi kommer for kort.“ Men sig: „Vi kommer til kort.“

Sig ikke: „Den staar til din Disputation“; men sig: „Den staar til din Disposition“, eller: „til din Naadighed“, eller: „til Tjeneste“.

Sig ikke „det østlige Spørgsmaal“; men sig „det østerlandske Spørgsmaal“ eller ogsaa „det orientalske Spørgsmaal“.

Og sig endelig ikke „lagt“ for ligget“. Denne Fejl er lige saa forfærdende, som den hos enkelte synes at være almindelig. Det lyder meget slem, naar det undertiden fortælles, at denne eller hin har

„lagt“ sig saa og saa længe; men det nærmer sig Grænsen for det utillelige og banale, naar det for ramme Møor oplyses, at Br. eller Søster N. N. er syg og „har lagt i Sengen“ saa og saa mange Dage eller Uger. Og tænk, om en Missionsarbejder skulde røbe sin Mangel paa Forstaaelse af sit eget Modersmaal ved at fremkomme med en saadan Udtalelse offentlig!

Man kan sige, at man „har lagt“ en Bog paa Bordet, „har lagt“ sin Hat eller sin Raabe paa Sofaen, „har lagt“ en Barmedunk i Sengen osv. Men at sige: „Jeg har lagt i Sengen,“ naar man mener: „Jeg har ligget i Sengen,“ er ligesaa meningsløst som at sige: „Jeg har ligget i Kaffelovnen,“ naar man mener: „Jeg har lagt i Kaffelovnen“. „Ligge“ er et intransitivt Verbum, der bøjes: jeg lægger, jeg laa, jeg har ligget. „Lægge“ er derimod et transitivt Verbum og bøjes: jeg lægger, jeg lagde, jeg har lagt. Men siger ikke: „Jeg ligger Mærke til,“ men: „Jeg lægger Mærke til.“ Sig derfor heller ikke: „Jeg laa Mærke til,“ men sig: „Jeg lagde Mærke til.“

Kristendom i Familien.

(Slutning).

Det er ogsaa blevet mig vist, at Hustruen ofte kommer meget til kort. Hun gjør ingen stor Anstrengelse for at beherske sit Sind og gjøre Hjemmet lykkeligt. Hun gjør sig ofte skyldig i Birrelighed og unødvendig Klage. Manden kommer hjem fra sit Arbejde træt og besværet og møder et mørkt Ansigt i Stedet for frimodige, opmuntrende Ord. Han er tun menneskelig, og hans Følelser afvendes fra hans Hustru, han taber Kjærligheden til sit Hjem, hans Tillid bliver formæret og hans Mod ødelagt. Han giver Slip paa sin Selvagtelse og paa den Værdighed, som Gud kræver, at han skal opretholde. Manden er Familiens Hoved, ligesom Kristus er Menighedens Hoved; og alt, hvad Hustruen gjør, der kan vække hans Indflydelse, og lede ham til at stige ned fra sin Værdighed og sin ansvarsfulde Stilling, mishager Gud. Det er Hustruens Pligt at give efter for sin Mand i sine Ønsker og sin Vilje. Begge bør være villige til at give efter, men Guds Ord giver Mandens Mening Fortrin; og det vil ikke forringe Hustruens Værdighed, om hun giver efter for ham, som hun har valgt til at være hendes Vejleder, Raadgiver og Beskytter.

Manden bør hevde sin Stilling i Familien med Ydmyghed, men dog med Bestemtighed. Nogle har stillet det Spørgsmaal: Maa jeg stadig være paa Vagt og føle, at der hviler et Baand paa mig? Gud har vist mig, at vi har et stort Værk at udføre med at rense vore egne Hjertes og vaage over os selv paa dette Punkt. Vi maa have fuldstændig Herredømme over vort eget Sind. „Derfor nogen ikke støder an i sin Tale, denne er en fuldkommen Mand, i Stand til at holde det ganske Legeme i Tømme.“ 1. Kor. 7, 2. Det Øns, som skinner paa

paa vor Sti, den Sandhed, som taler til vor Samvittighed, vil enten fordømme og ødelægge Sjælen, eller ogsaa hellige og forvandle den. Provøtidens Afslutning er altsor nær til, at vi skulde være tilfredse med et overfladisk Værk. Den Naade, som vi hidtil har anset for at være tilstrækkelig, vil ikke kunne holde os oppe nu. Vor Tro maa vokse, og vi maa blive Kristus mere lig i Opførsel og i Sind for at kunne udholde og med Held modstaa Satans Fristelser. Guds Naade er nok for enhver Kristi Efterfølger.

Vore Anstrengelser for at modstaa Satans Anløb maa være alvorlige og ihærdige. Han anvender sin Kraft og sin Kunst til Forsøg paa at lede os ud af den rette Vej. Han overvaager vor Indgang og vor Udgang for at kunne finde en Anledning til at skade eller ødelægge os. Han virker med største Held i Mørket for at skade dem, som er uvidende om hans Paafund. Han kunde ikke vinde nogen Fordel, hvis vi forstod hans Angrebsmetode. De Redskabene, han anvender for at naa sit Maal, og igjennem hvem han udshyder sine gloende Pile, er ofte Medlemmerne af vore egne Familier.

De, som vi elsker, kan undertiden tale eller handle uovervejet, hvad der kan faare os dybt. Dette var ikke deres Mening. Satan forstørker deres Ord og Handlinger for vor Tanke og udsender saaledes en Pil fra sit Rogger for at gjennemboere os. Vi sætter os til Modværge overfor dem, som vi mener har forurettet os, men ved at gjøre dette opmuntrer vi Satan til at friste os. I Stedet for at bede Gud om Kraft til at staa Satan imod tillader vi, at vor egen Lykke lider Skade idet vi forsøger at holde paa, hvad vi kalder „vor Ret“. Saaledes giver vi Satan et dobbelt Fortrin. Vi lader vore krænkede Følelser komme til Udtryk i Handlinger, og Satan benytter os som sine Tjenere til at faare og bevære dem, som ikke havde til Hensigt at skade os. Mandens Krav kan undertiden forekomme Hustruen at være urimelige; men hvis hun roligt og oprigtigt vilde overveje Sagen én Gang til og se paa den i et for Manden saa gunstigt Lys som muligt, saa vilde hun indse, at dette at give efter og undertafte sig hans Mening, selv om den var i Strid med hendes Følelser, vilde frelse dem begge fra at blive uhyggelige og give dem en stor Sejer over Satans Fristelser.

Jeg saa, at Fjenden vil efterstræbe de gudfrygtige for at skade enten deres Verdifuldhed eller deres Liv, og at han vil søge at ødelægge deres Fred, saa længe de lever her i Verden. Men hans Magt er begrænset. Han kan vel forarsage, at Jldooven ophebes, men Jesus og Englene vil vaage over den tillidsfulde Kristne, saa at intet uden det værdiløse hans ham bliver fortæret. Den Jld, som Fjenden antænder, har ingen Magt til at ødelægge eller skade det ægte Metal. Det er af Vigtighed at tillukke enhver Dør, hvorigjennem Satan kan trænge ind. Det er enhver Familis Forret at leve saaledes, at Satan ikke kan drage Fordel af noget, som de maatte sige eller gjøre for at skade hverandre. Ethvert

Medlem i Familien bør have i Grindring, at enhver har alt, hvad han kan gjøre, med at staa vor liftige Fjende imod, og under alvorlige Ønner og uroffelig Tro maa enhver sætte sin Lid til Kristi Blod og Fortjeneste og tilegne sig hans frelsende Kraft.

Mørkets Magter samler sig omkring Sjælen og lukker Jesus ude fra vort Blif, og til Tider kan vi kun vente med Bedrøvelse og Forsagthed, indtil Skyen er gaaet bort. Disse Stunder er undertiden forfærdelige, Haabet synes at svigte, og vi gribes af Fortvivlelse. I saadanne forfærdelige Timer maa vi lære at være tillidsfulde og at stole ene og alene paa de Fortjenester, som er tilvejebragt ved Forsoning, og i al vor Hjælpeløshed og Uværdighed kaste os selv over paa den korsfæstede og gjenopstandne Frelsers Fortjenester. Saa længe vi dette gjør, skal vi aldrig fortæbes — aldrig! Det er ikke noget stort i, at vi er stærke i Naadens Kraft, naar Lyset skinner paa vor Sti; men at vente taalmodig i Haabet, naar Skyen indhyller os, og alt er mørkt, kræver en Tro og en Underkastelse, som medfører, at vor Vilje bliver oplugt af Guds Vilje. Vi bliver altsor hurtigt forlagt og raaber alvorligt til Gud om, at Provølsen maa blive lettet, hvormod vi burde bede om Taalmodighed til at holde ud og om Naade til at sejre.

Uden Tro er det umuligt at behage Gud. Vi kan erfare Guds Frelse i vore Familier; men vi maa tro paa den og leve for den og have en stadig Tro og Tillid til Gud. Vi maa undertafte vore Ord. Derved vil vi vinde store Sejre. Om vi ikke behersker vore Ord og vort Sind, er vi Satans Slaver; vi ligger under for ham, og han fører os i Fangenskab. Enhver Mislyd og alle ubehagelige, utaalmodige, irritable Ord er et Offer, som man frembærer for hans Majestet Satan. Og det er et kostbart Offer — mere kostbart end noget Offer, vi kan bringe Gud; thi det ødelægger hele Sjællens Fred og Lykke, ødelægger Sundheden og vil til sidst blive Aarlag til, at man gaar Slip af evigt Liv og evig Lykke. De Tøjler, som Guds Ord lægger paa os, er til vort eget Bedste. De forøger Lykken i vore egne Familier og i alle vore Omgivelser. De forebæler vor Smag, helliger vor Forstand og bringer Fred i Sindet og til sidst evigt Liv. Under disse hellige Tøjler vil vi vokse i Naade og Ydmøghed, og det vil blive let at tale ret. Det naturlige, heftige Sind vil blive holdt i Ane. En iboende Frelser vil styrke os hver Time. Tjenende Engle vil dvæle i vore Høliger og med Glæde bringe Beretning om vor Fremvækt i det guddommelige Liv til Himlen, og den Engel, som fører Regnskab over vort Liv, vil skrive et opmuntrende, glædeligt Regnskab. — „Bidnesbyrd til Menigheden“, 1ste Bind, Side 303—310.

En Mand kan vel nok bygge et Palads, men der skal en Kvinde til for at gjøre det til et Hjem.

De unges Morgenbagt.

December:

Beslignelser for den retfærdige.

16. Sal. 4, 4.
17. Sal. 5, 13.
18. Sal. 25, 12. 13.
19. Sal. 25, 14.
20. Sal. 34, 20.
21. Sal. 50, 5.
22. Sal. 58, 12.

Beslignelser for den retfærdige.

23. Sal. 73, 1.
24. Sal. 84, 12.
25. Sal. 92, 13--15.
26. Sal. 97, 10. 11.
27. Sal. 112, 4.
28. Sal. 112, 5.
29. Sal. 125, 1. 2.

Beslignelser for den retfærdige.

30. Sal. 140, 14.
31. Sal. 149, 4.

Januar:

Guds Kjærligheds Følge.

1. Joh. 3, 16.
2. Rom. 5, 8.
3. Sal. 86, 5.
4. Mika 7, 18.
5. 1 Joh. 3, 1.

Guds Miskundhed og Trofasthed.

6. Ef. 54, 10.
7. Ef. 43, 2.
8. Sal. 108, 13. 14.
9. Begr. 3, 22. 23.
10. Ef. 49, 15. 16.
11. Jer. 31, 3.
12. Rom. 8, 38. 39.

Vor Trang til ham.

13. Ef. 2, 12.
14. Jer. 13, 23.
15. Didsp. 5, 22.
16. 1 Kor. 3, 14.

Dødsanmeldelser.

Emilie Pedersen afgik ved Døden i College Place, Californien, den 16de Juli efter flere Maaneders Sygdom. Søster Pedersen var født i Elverum, Norge, den 19de Marts 1867. I 1896 forenede hun sig med vor Menighed i Hamar. I 1900 rejste hun til Amerika og blev Aaret derpaa gift med Jvar Pedersen i Staten Massachusetts. Afvøde efterlader sig Mand og fire Døtre. Hun døde i Troen paa Gud og med klart Haab om et evigt Liv i Hærlighedens Rige. Undertegnede talte ved Begravelsen. D. N. Johnsen.

Herved bekendtgøres, at vor kjære Broder i Sandheden Sigurd Solberg døde paa Giftstad Tuberkulose-sanatorium i Eier den 6te September, 35 Aar gammel og blev begravet paa Frogner Kirkegaard i Eier Søndag den 14de, under stor Deltagelse af Troesfækkende, Slægtninge og Naboer. Han efterlader sig Hustru og fem Børn, hvoraf den ældste er 11 og den yngste tre Aar gammel. Under saadanne Forhold er det godt for en Moder, der er uden jordisk Guds, saaledes som denne Enke, at have sat sin Lid til sin himmelske Faders Forjættelser, han, som har sagt, han er de faderløses Fader og Enkernes Forsørger. Jakob siger, hvem han bruger dertil, i sit Brev Kap. 1, 27. Undertegnede forrettede ved Begravelsen. S. J. Hansen.

:: Redaktionelt ::

„Kristus var aldrig smaalig i sin Virksomhed. Han maalte ikke sit Arbejde med saa og saa mange Timer. Hans Lid, hans Hjerte, hans Sjal og Styrke var viet til Arbejdet for at gavne Menneſtigheden.“ — E. G. W.

„Vi er alt for ligegeblidige mod hverandre. Alt for ofte glemmer vi, at vore Medarbejdere behøver Styrke og Opmuntring. Beslit dig paa at forſikre dem om din Interesse og Sympati. Staa dem bi ved dine Banner og lad dem vide, at du gjer det.“ — E. G. W.

„Enhver Missionsarbejder bør føle, at det at give Undervisning om Grundsætningerne for en sundhedsmæssig Levevis er en Del af hans bestfittede Opgave. Der er stor Trang til et saadant Arbejde, og Verden venter paa, at det skal blive udført.“ — E. G. W.

„Naar I udfører eders bestemte Gjerning uden at strides og uden at kritisere andre, saa vil eders Arbejde være ledsaget af en Frihed, et Lys og en Kraft, som sætter Præg paa og over en Indflydelse i de Anstalter eller Foretagender, som I er knyttet til.“ — E. G. W.

„Vi bliver alt for let mismodige angaaende de Sjæle, som ikke straks gavnnes ved vore Bestræbelser. Vi bør aldrig høre op med at virke for en Sjal, saa længe der endnu er et eneste Glimt af Haab. Dyrefjebte Sjæle kostede vor selvopofrende Gjenløser alt for meget til, at vi lettelig skulde overlade dem i Fristerens Bold.“ — E. G. White.

Bonneugen vil for Skandinaviens Vedkommende denne Gang blive afholdt i Tiden 29de December til 5te Januar. Læsninger vil blive udsendt som sædvanlig. Det vil være godt, om Menighederne og Sjøkkende i Almindelighed straks begynder at træffe Forberedelser til denne vigtige Anledning. Forholdene har aldrig manet til større Aflor end netop nu.

Annoncer i „Missionsøstertidninger“ kost. 1 Kr. pr. Gang. Beløbet indfendes samtidig med Annoncen.

„Sundhedsbladet“s Trykkeri, Kristiania.